

Sygn. akt I 1 C 24/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **W. C.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanej W. C. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 316,00 zł (czterysta dziewięćdziesiąt sześć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 maja 2016 roku do dnia zapłaty,

II zasądza od pozwanej W. C. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 44,76 zł (czterdzieści cztery 76/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. pozwem z dnia 5 września 2017 r. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od W. C. kwoty 316,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 maja 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu. Powód podał, że pozwana korzystała z ochrony ubezpieczeniowej (...) S.A. na podstawie umowy ubezpieczenia „OC posiadaczy pojazdów mechanicznych” za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu marki D. (...) w okresie od 30 kwietnia 2016 r. do 2 lutego 2017 r. Zawarcie umowy ubezpieczenia zostało potwierdzone w polisie o numerze (...)/\$ (...). Powód podniósł, że pozwana jako aktualna posiadaczka pojazdu w związku z jego nabyciem w dniu 30 kwietnia 2016 r. winna uiścić kwotę 483 zł wyliczoną z uwzględnieniem okresu, na który zawarta była z poprzednią właścicielką pojazdu umowa ubezpieczenia o numerze (...) proporcjonalnie do dalszego okresu, w którym pozwana była posiadaczką pojazdu. Wobec czego powód wskazał, że skoro poprzedni właściciel B. Ś. uiściła pierwszą ratę tytułem składki w całości, pozwana była zobowiązana do zapłaty pozostałej kwoty 316 zł w dniu 30 kwietnia 2016 r. wobec nabycia w tym dniu pojazdu. Wezwanie do zapłaty z dnia 1 marca 2017 r. skierowane przez powódkę do pozwanej pozostało bez odpowiedzi.

Powództwo zostało uwzględnione w nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 października 2017 r. wydanym pod sygn. akt: VI Nc-e1683832/17 przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie. W dniu 21 listopada

2017 r. pozwana wniosła skutecznie sprzeciw od nakazu zapłaty i podniosła, że nie zawarła z powódką umowy o numerze (...)/\$ (...). Pozwana w uzupełnieniu twierdzeń podniesionych w sprzeciwie podniosła, że polisa oraz załączone do niej oświadczenie nie zawiera ani podpisu pozwanej, ani podpisu przedstawiciela (...), a ponadto na złożonych dokumentach brak jest oznaczenia numeru telefonu i adresu e-mail W. C.. Pozwana podniosła, że wobec powyższego umowa ubezpieczenia jest nieważna.

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanej, powódka oświadczyła, że podtrzymuje powództwo w całości i podniosła, że pomiędzy poprzednim posiadaczem pojazdu objętego umową – B. Ś. a powódką zawarta została umowa o numerze (...) na okres od 3 lutego 2016 r. do 2 lutego 2017 r.

W toku rozprawy w dniu 18 października 2018 r. pozwana oświadczyła, że nabyła od B. Ś. samochód objęty umową ubezpieczenia a składka z tego tytułu była, w ocenie pozwanej, opłacona w całości, czego dowodzi okazany blankiet ubezpieczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 lutego 2016 r. B. Ś. zawarła z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia „OC posiadaczy pojazdów mechanicznych” o numerze (...) na okres od 3 lutego 2016 r. do 2 lutego 2017 r. za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji: 2002 r. Łączna składka ubezpieczenia z tytułu ww. umowy wynosiła 633,00 zł i była płatna w dwóch ratach, w kwocie 317 zł w dniu zawarcia umowy oraz w kwocie 316 zł do dnia 31 lipca 2016 r. B. Ś. uiściła w całości kwotę 317 zł należną tytułem pierwszej raty.

dowód: polisa ubezpieczeniowa (...) (k. 38 - 41)

- blankiet ubezpieczenia (k. 55)

W. C. w dniu 30 kwietnia 2016 r. nabyła od B. Ś. samochód osobowy objęty ww. umową ubezpieczenia.

okoliczność niesporna, nadto: umowa sprzedaży pojazdu – k. 42

W. C. nie wypowiedziała na piśmie umowy ubezpieczenia OC samochodu osobowego marki D. (...) zawartej przez B. Ś. w związku z nabyciem pojazdu. W następstwie przejścia własności pojazdu objętego ubezpieczeniem OC na W. C., w dniu 30 kwietnia 2016 r. w polisie nr (...)/\$ (...) na okres od 30 kwietnia 2016 r. do 2 lutego 2017 r. wyliczona została łączna wysokość składki należna od pozwanej, jako aktualnego właściciela pojazdu. Łączna wysokość składki została w tej polisie wyliczona na kwotę 483 zł z uwzględnieniem okresu obowiązywania umowy ubezpieczenia OC numer (...) proporcjonalnie do dalszego okresu, w którym pozwana miała korzystać z ochrony ubezpieczeniowej. Mając na uwadze, że B. Ś. uiściła pierwszą ratę tytułem składki w całości, pozwana była zobowiązana do zapłaty kwoty 316 zł w dniu objęcia samochodu w posiadanie to jest w dniu 30 kwietnia 2016 r.

dowód: polisa ubezpieczeń komunikacyjnych 172/\$ (...) oraz oświadczenia do polisy (k. 21 – 22)

W dniu 1 marca 2017 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 328,81 zł, na którą to złożyła się kwota 316,00 zł tytułem nieuiszczonej części składki oraz kwota 12,81 zł tytułem ustawowych odsetek za opóźnienie skapitalizowanych na dzień wniesienia pozwu.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 1 marca 2017 r. (k. 20)

Sąd zważył co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny o wymienione wyżej dowody z dokumentów, które to ocenił jako wiarygodne. W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy stanowiący podstawę rozstrzygnięcia jest spójny oraz nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, a wszystkie zebrane dowody korespondują ze sobą umożliwiając poczynienie ustaleń faktycznych nie budzących wątpliwości.

Sąd ocenił jako wiarygodne dowody z dokumentów złożone przez strony do akt sprawy, albowiem nie budzą one wątpliwości w zakresie ich prawdziwości i wiarygodności. Wzajemna spójność dowodów z dokumentów umożliwia poczynienie ustaleń faktycznych, które stanowią ciąg logicznie ze sobą powiązanych zdarzeń. Odnosząc się do zarzutu pozwanej, który podniosła, że wobec braku podpisu pochodzącego od niej samej oraz od przedstawiciela (...) na polisie ubezpieczeń komunikacyjnych 172/\$ (...) oraz oświadczeniu do polisy istotne jest zwrócenie uwagi na charakter dokumentu polisy, który, co zasadnie wskazał powód, stanowi jedynie potwierdzenie obowiązywania umowy ubezpieczenia, którą zawarł zbywca pojazdu z (...) S.A. i podstawowych danych związanych z warunkami ubezpieczenia oraz danymi ubezpieczającego i danymi pojazdu. Brak podpisów, na który powołuje się pozwana nie skutkuje nieważnością umowy, gdyż umowa została ważnie zawarta 1 lutego 2016 r. pomiędzy (...) S.A. a B. Ś., natomiast polisa jedynie potwierdza skuteczne zawarcie tej umowy. Z powyższego wynika, że ważność polisy nie podlega badaniu, a twierdzenie pozwanej nie podważa wiarygodności ww. dowodów z dokumentów. Wobec powyższego, brak podpisu pozwanej na ww. dokumentach, których to ważność kwestionowała, wobec niekwestionowania przez W. C. zawarcia umowy ubezpieczenia przez poprzednią właścicielkę pojazdu pozostaje bez znaczenia mając na uwadze charakter polisy ubezpieczenia. W istocie, zebrane w sprawie dowody z dokumentów stanowią jednoznaczne potwierdzenie twierdzeń powoda. Dowody z dokumentów nie zawierają wewnętrznych sprzeczności i nie budziły zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych. Wobec powyższego Sąd ocenił dowody z dokumentów jako wiarygodne.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Z treści art. 31 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych wynika, że w razie przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. W razie niewypowiedzenia przez posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego, umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zakład ubezpieczeń może dokonać ponownej kalkulacji należnej składki z tytułu udzielanej ochrony ubezpieczeniowej, poczynając od dnia przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu, z uwzględnieniem zniżek przysługujących posiadaczowi, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego oraz zwyczaj go obciążających, w ramach obowiązującej taryfy składek. Z wykładni ww. przepisów wynika, że nabywca pojazdu jest zobligowany - we własnym interesie - sprawdzać, czy zbywca zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC na okres obejmujący także datę nabycia pojazdu. Brak działania po stronie nabywcy pojazdu powoduje, że zawarta przez poprzedniego posiadacza pojazdu umowa pozostaje w mocy. W razie kontynuowania ochrony ubezpieczeniowej, zakład ubezpieczeń ma prawo do ponownej kalkulacji składki ubezpieczeniowej należnej za okres ochrony.

W okolicznościach niniejszej sprawy bezsporne było, że pozwana w dniu 30 kwietnia 2016 roku nabyła samochód osobowy marki D. (...), którego to poprzednia właścicielka zawarła w dniu 1 lutego 2016 r. umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z (...) S.A. na okres od 3 lutego 2016 r. do 2 lutego 2017 r.

Przekładając powyższe rozważania na okoliczności niniejszej sprawy należy stwierdzić, że skoro pozwana nie wypowiedziała umowy ubezpieczenia nabytego pojazdu, na podstawie art. 31 ust. 1 ww. ustawy na przeszły na nią prawa i obowiązki poprzedniego właściciela wynikające z tej umowy. Wynika z tego, że wobec ustalenia składki ubezpieczenia przedmiotowego pojazdu na kwotę 633 zł i uiszczenia przez poprzednią właścicielkę kwoty 317 zł, na pozwaną w związku z przejściem prawa własności przeszedł w dniu 30 kwietnia 2016 r. obowiązek zapłaty drugiej raty w kwocie 316 zł. Z warunków płatności składki określonej w umowie polisy nr (...) wynika, że B. Ś. była zobowiązana do uiszczenia jedynie pierwszej raty w kwocie 317 zł, gdyż w okresie posiadania przez nią samochodu, termin płatności drugiej raty jeszcze nie upłynął. Nieuzasadnione jest wobec tego twierdzenie pozwanej, że składka

ubezpieczenia została przez poprzednią właścicielkę uiszczona w całości, skoro termin płatności kwoty 316 zł jeszcze nie upłynął a przedstawiony przez pozwaną blankiet stanowi jedynie potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia przez B. Ś., a nie potwierdzenie uiszczenia przez nią składki w pełnej wysokości. Pozwana miała świadomość, że objęta jest ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych i że korzysta z ochrony udzielanej jej przez (...) S.A., a pomimo zakupu samochodu, polegając jedynie na blankiecie polisy potwierdzającej zawarcie umowy przez poprzednią właścicielkę, nie poczyniła ustaleń w przedmiocie warunków obejmującego ją ubezpieczenia. Pozwana w toku rozprawy w dniu 18 października 2018 r. oświadczyła, że nabyła pojazd objęty umową ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych a następnie w dniu 2 lutego 2017 r. wypowiedziała tę umowę mając świadomość upływu terminu jej obowiązywania. Wynika z tego, że pozwana nie dochowała należytej staranności w ustaleniu warunków umowy ubezpieczenia, a następnie w jej wykonaniu, wobec przejścia na nią praw i obowiązków z tytułu tej umowy. Wobec niewypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC przez pozwaną, (...) S.A. korzystając z uprawnienia określonego w art. 31 ust. 2 ww. ustawy dokonało ponownej kalkulacji należnej składki z tytułu udzielanej ochrony ubezpieczeniowej, poczynając od dnia 30 kwietnia 2016 r., to jest od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu na pozwaną. Powód wyliczył, że suma składki obciążająca pozwaną wynosi 483 zł, uwzględniając okres w którym pozwana korzystała z ochrony udzielonej na podstawie zawartej przez zbywcę umowy ubezpieczenia proporcjonalnie do okresu obowiązywania tej umowy. Mając jednak na uwadze, że B. Ś. uiściła kwotę 317 zł, pozwanej pozostała do zapłaty jedynie kwota 316 zł. Brak działania po stronie pozwanej spowodował, że umowa zawarta przez (...) S.A. z poprzednią właścicielką pozostała w mocy, a pozwana korzystała z ochrony ubezpieczeniowej. Pozwana, w następstwie przejścia własności samochodu i niewypowiedzenia umowy na podstawie uprawnienia zawartego w art. 31 ust. 1 ww. ustawy wstąpiła w prawa i obowiązki poprzedniej właścicielki pojazdu, wobec czego była zobowiązana do zapłaty kwoty 316 zł. W istocie na prawdzie polegają twierdzenia pozwanej, że nie zawarła ona umowy ubezpieczenia pojazdu marki D. (...) z (...) S.A., jednak nie powoduje to ustania po jej stronie obowiązku zapłaty wobec obowiązywania umowy zawartej przez B. Ś.. Polisa, której ważność niezasadnie kwestionuje pozwana nie jest umową, a jedynie potwierdzeniem jej zawarcia przez poprzednią właścicielkę pojazdu. Wobec powyższego zarzut nieważności, który podnosi pozwana jest nieuzasadniony. Na pozwaną przeszły zarówno prawa jak i obowiązki, a zatem korzystała ona, wobec pozostawania umowy w mocy, z ochrony ubezpieczeniowej a jednocześnie winna była uiścić kwotę pozostałej do zapłaty składki. Reasumując, pozwana nie dowiodła, że składka z tytułu umowy ubezpieczenia była uiszczona przez poprzednią posiadaczkę w całości, zaś powód dowiódł podniesionych w pozwie twierdzeń, wobec czego należało uwzględnić powództwo w całości.

W punkcie I niniejszego wyroku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 316 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi dla tej kwoty od dnia 1 maja 2016 r. do dnia zapłaty. Podstawę zasądzenia odsetek za opóźnienie jest art. 481 § 1 kc, który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Art. 481 § 2 kc określa wysokość należnych odsetek za opóźnienie.

W punkcie II niniejszego wyroku Sąd zasądził na rzecz powódki od pozwanej kwotę 44,76 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, albowiem powództwo (...) S.A. zostało uwzględnione w całości. Wobec tego Sąd za podstawę rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu przyjął art. 98 § 1 kpc, który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powódka uiściła kwotę 30 zł tytułem opłaty od pozwu oraz kwotę 14,76 zł tytułem kosztów notarialnego poświadczenia pełnomocnictwa udzielonego pracownikowi Centrum (...) S.A. Powódka nie złożyła do akt sprawy potwierdzenia uiszczenia opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł, wobec czego Sąd nie zasądził tej kwoty od pozwanej na rzecz powódki tytułem kosztów procesu. Wobec powyższego Sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 44,76 zł.

Zarządzenia:

1. odnotować w rep. C i kontrolce uzasadnień

2. odpis doręczyć pełnomocnikowi powoda pouczając o możliwości, terminie i sposobie wniesienia apelacji
3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni od wykonania